

Con Rết Tinh Và Vu Sư Đại Nhân

Contents

Con Rết Tinh Và Vu Sư Đại Nhân	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	2
3. Chương 3	3
4. Chương 4	4
5. Chương 5	5
6. Chương 6	6
7. Chương 7	7
8. Chương 8	8
9. Chương 9	10
10. Chương 10	10

Con Rết Tinh Và Vu Sư Đại Nhân

Giới thiệu

Editor : Fumi chan aka Bích Dương. Thể loại: Cổ đại, thần quái, hài, truyện ngắn, HE Pairing: Lưu Ngã

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/con-ret-tinh-va-vu-su-dai-nhan>

1. Chương 1

Chữ màu xám là lời của tác giả =>

Rết tinh hóa thành hình người trốn ở bụi cỏ bên cạnh đường vào thôn Báo Tử, nhìn đám người qua đường trong lòng tràn đầy thất vọng.

Cực phẩm mỹ nam làn da trơn bóng, khuôn mặt mê người, tiếng nói như chuông ơi

Các người rút cuộc đang ở đâu? Tại sao ta đã thủ ở đây một ngày một đêm rồi mà ngay cả một nửa bóng dáng xinh đẹp cũng nhìn không thấy, nhanh xuất hiện để đại gia thương thương nào!!

Cố chống đỡ hai vành mắt thâm xỉ, rét tinh tự nhận mình có một cái tên gọi uy vũ ‘Xích Du’, bởi vì kỳ vọng quá lớn mà thất vọng càng nhiều, vô cùng uể oải.

Vì sao người ra vào thôn Báo Tử, không phải là già thì là xấu, không phải phụ nữ thì là trẻ em, không phải trâu thì là lợn nhỉ? Đến cả một nam nhân diện mạo được được chút cũng không có là sao??

(Nam nhân!! Là nam nhân không sai ... Bởi vì ta chỉ thích long dương thôi!)

Chẳng lẽ ... Tể phẩm bé nhỏ đáng yêu mấy hôm trước là ngoại lệ??

Lại nghĩ Những tể phẩm trước đây tốt xấu gì cũng có chút tư sắc, tuy không đến mức ăn không vô nhưng vẫn có chút thiếu hụt.

Đó là ... Đều giống với tiểu khả ái, không ngoan ngoan cho ta ăn

Tỷ như tể phẩm đầu tiên, ta vừa mới định ăn ... Nam nhân của y liền vọt vào trong sơn động ra sức đánh ta một trận (Người thành tinh là giả sao ...), khiến ta bưng tỉnh đại ngộ, nguyên lai y đã thuộc về người khác rồi, thôi vậy Ta cũng đành mặc cho bọn họ chạy trốn.

Tể phẩm thứ hai tuy rằng không có sát thiên đao xuất hiện, nhưng mà sau khi ta xé rách y phục của y Mới phát hiện, lông của y thật là nhiều!!

Oa một con sâu làm dầu nồi canh, ta ới ba nghìn dặm, chỉ có thể sờ sờ cái mũi thả y đi.

Số tể phẩm sau này Không nói tới cũng như vậy, mà còn do ta học nghệ chưa tinh bị y hạ độc thủ. (Người quả nhiên rất nhục nhã =o=)

Tiểu khả ái tốt nhất, thượng đẳng nhất, kết cục cũng như thế, y không chỉ thưởng cho ta một tảng đá, mà bởi vì y được báo tinh nhìn trúng, ta đành bất đắc dĩ chấp tay dâng người, ai

Hơn nữa Ta còn bị báo tinh bắt làm người hầu đi tìm quần áo cho y mặc, còn phải xem bọn họ kịch liệt yêu đương Hu hu! Ta làm sao có thể không ới đây!?

Đáng hận, ta học nghệ không tinh, chỉ thể ngậm rơi lệ thôi

Sờ sờ cục u to tướng trên đầu, Xích Du không nhịn nổi u buồn.

Gã lạng lẽ lấy cái màn thầu mới mua được trong chợ thôn ra, từng miếng từng miếng đau lòng nuốt cùng nước mắt vào bụng.

Nghĩ tới ta trong giới rét cũng là một đại soái ca được người người theo đuổi, như thế nào vừa gặp loài người hạ đẳng, liền chỉ có thể bị ức hiếp nhỉ?

Quá bi thảm Bị thua trong tay động vật bốn chân, lại ăn không được mỹ nam ngày nhớ đêm mong, thật là bi thảm!!

A!! Mục tiêu xuất hiện!!

2. Chương 2

Xích Du vừa không ngừng bị ai vì cảnh ngộ của bản thân, ánh mắt vừa không ngừng sẫm soi người đi trên đường thì đột nhiên bị một nam tử đoan trang tay cầm hy thế bảo kiếm dính dạ mình châu đi qua bụi cỏ gã đang trốn mạnh mẽ thu hút.

Trời ạ!! Cục phẩm ——

Có thể nhìn thấy rõ ràng gương mặt kinh vi thiên nhân của nam tử kia, mắt Xích Du tràn đầy vẻ si niệm muốn lột sạch toàn bộ quần áo của nam tử, nước miếng chảy ra thấm ướt cái màn thầu gã đang cầm.

Tóc đen dài đến eo chẳng cần sờ vào cũng biết mái tóc đó rất mượt mà, đan chéo giữa mái tóc là chiếc vòng màu đen xen lẫn tơ vàng tạo thành một vật trang sức kéo tới trước trán, càng tăng thêm khí chất tự nhiên mà lãnh tĩnh của y, dưới cặp mày kiếm xinh đẹp là đôi song mâu đen như mực, hình thái của đôi môi không dày, là độ cung hoàn hảo, lúc hôn lên nhất định sẽ rất thoải mái Thân hình cao gầy được giấu trong một bộ quần áo không giống những người khác, toàn thân được che kín nhưng lại để lộ đùi phải tinh tế như ngọc, cái đùi thon dài được một chiếc giày cao tới gối bằng chất liệu thượng đẳng bao bọc, trong da thịt trắng nõn lại lộ ra sắc hồng nhạt.

Quả thật ... Thân thể kia quả thật hoàn toàn phát ra mùi vị của thụ.

Hô hô!! Thật đúng là cực phẩm!! Lau sạch nước miếng chảy đầy miệng, lại tao nhả cầm cây quạt giấy đã theo gã bao năm che miệng cười trộm, Xích Du lẳng lặng đứng dậy, rón rén âm thầm tiến đến phía sau mỹ nam đang càng đi xa kia.

Cứ đi như vậy Bọn họ đã tới sườn núi của núi Báo Tử.

Nhưng mà Xích Du còn đang mải tính toán xem làm thế nào dùng hết các cách thức đa dạng để ăn mỹ nam, căn bản không có thời giờ để ý.

Rốt cuộc ... Mục đích của mỹ nam chính là — Cái hang thôn dân dùng làm tế đàn.

Quái thật! Y tới đây làm gì ta?? Xích Du không hiểu, vậy nên gã ẩn mình ở đằng sau một thân cây cạnh động, quan sát hành động của mỹ nam, chờ đợi thời cơ ra tay.

Chỉ thấy mỹ nam lẩm nhẩm vài câu gì đó Xích Du hoàn toàn không hiểu, sau đó tiến vào sơn động.

Đã gần một canh giờ trôi qua nhưng vẫn không thấy mỹ nam ra khỏi động.

“ Quả nhiên kì quái, đã lâu như vậy rồi sao còn không thấy y ra, chẳng lẽ — A! Sẽ không lại có sát thiên đạo chứ! ” Bị phỏng đoán của chính mình dọa sợ, Xích Du vội vã chạy vào trong động —

Nhưng mà ... Bên trong động lại chẳng có một người nào —

Sao ... Sao lại như vậy nhỉ??

Người đâu?! Y không dám tin trùng lớn hai mắt, Xích Du tìm kiếm không biết bao nhiêu lần nhưng vẫn không có kết quả, chỉ phát hiện vật bài súc vốn dĩ bị y phá hỏng hoàn toàn nay đã khôi phục.

Sau đó ... Một giọng nói trầm thấp trong trẻo vang lên phía sau lưng gã, vật thể lạnh băng cũng đồng thời đặt trên cần cổ không hề phòng bị của gã.

“ Nói! Người theo dõi ta có mưu đồ gì? ”

3. Chương 3

Ồ ... Xui xẻo rồi ... Sao lại nhanh như vậy đã bị tóm chứ.

Một giọt mồ hôi lạnh không kìm nổi rơi xuống, lướt qua gương mặt trắng bệch của Xích Du, gã giả vờ thoải mái nói: “ Này này ... Tôi ... Tôi chỉ là cảm thấy trời hôm nay rất đẹp, mới tới đây ... Đi dạo, hề hề... Thiếu hiệp có chuyện gì cứ từ từ ... Đây ... Đây là để tránh cho ha ha ... ”

Nói xong, Xích Du nhanh chóng dùng quạt giấy trên tay ngăn cản lưỡi kiếm lạnh băng đặt trên cổ gã làm gã cảm thấy không thoải mái kia.

“ Người đừng có nói láo, chỉ bằng việc người trốn trong bụi cỏ cũng có thể biết đó không phải là hành vi ngay thẳng, nói!!! Người theo dõi ta rồi cuộc là có mưu đồ gì! ” Kì thực nam tử còn cao hơn Xích Du một cái đầu, y thoải mái gác kiếm lên giá cao, giọng nói lạnh băng càng thêm âm trầm.

“ Tôi ... Tôi ... ” Tôi muốn ăn cậu đó!! Đương nhiên không thể nói như vậy ... Cũng không thể mang cái cổ mình ra để đùa được!! Dù gã có thành tinh rồi đi nữa cũng sẽ chết đó ...

“ Oa! Cậu ... Cậu làm cái gì? ” Xích Du đột nhiên cảm thấy cổ ngứa ngáy, còn có tiếng thứ gì đó đang ngửi.

Mang theo tâm trạng vừa tò mò vừa sợ hãi, Xích Du một mặt cẩn thận lợi kiếm, một mặt chậm chậm quay cổ ... Liên nhìn thấy khuôn mặt của mỹ nam đang dán trên cần cổ của gã, nhúc nha nhúc nhích.

Trời ạ! Chẳng lẽ là gã quá đẹp trai! Nên mỹ nam mới tự mình dâng lên tận cửa. Xích Du trừng mắt hưng phấn, thiếu chút nữa đã múa may vì vui sướng.

“ Trên người của người có mùi của em trai ta, còn có mùi của yêu nghiệt!! ” Mỹ nam nói một câu khiến tâm tình vui vẻ của Xích Du hoàn toàn cháy sạch.

Thảm rồi! Cái gì cũng chưa làm đã bị phát hiện. Mồ hôi lạnh ... Lại từ trên trán của Xích Du trượt xuống, gã muốn quay đầu qua chỗ khác ... Cổ lại cứng đờ chẳng quay nổi.

“ Con yêu nghiệt nhà người, người đã ăn em trai ta rồi phải không? ” Một tay y đặt trên bả vai của Xích Du, giọng nói âm trầm như quỷ mị tràn ngập sát khí, lợi kiếm phát ra ánh sáng lạnh lẽo đe dọa.

“ Tôi ... Tôi ... Tôi là tiểu yêu quái đáng yêu, chưa, chưa ăn thịt người bao giờ ... Hề hề! ” Mồ hôi lạnh liên tục chảy ra, Xích Du càng ngày càng cảm thấy kinh hãi.

Đùa à ... Yêu quái ăn thịt người chính là loại con người thích giết nhất, ta đâu có ngu đến mức thừa nhận chứ ... Tuy ta không thích ăn thịt người, từ trước tới nay cũng chưa từng ăn ... Nhiều nhất cũng chỉ là cưỡng X mỹ thiếu niên loài người, tuy nhiên từ trước tới giờ đều chưa thành công. (Ai ... Đây lại là vết dơ lớn nhất trong cuộc đời ta ư!)

Nhưng mà ... Em trai của mỹ nam này là ai nhỉ? Y là cực phẩm như vậy, em trai nhất định cũng không thể kém cõi ... Gã nên có ấn tượng mới đúng.

“ Thiếu hiệp, xin hỏi em trai của cậu là ...? ” Đôi mắt hoa đào bẩm sinh lưu chuyển, Xích Du hỏi lên nghi vấn của mình.

4. Chương 4

“ Đứa bé trai ba ngày trước bị đưa tới đây làm tế phẩm. ” Nếu không phải lúc trước y bị cha mẹ lừa vào trong thành trừ tà cho người khác thì sao đứa em trai y hết mực yêu thương từ nhỏ có thể bị người khác coi là tế phẩm đưa vào miệng hổ (Nhầm! Là miệng báo!!), điều y không thể ngờ tới là ... Cha mẹ vậy mà lại không chút do dự đưa em ấy lên núi. Nghĩ tới đây ... Mỹ nam không kìm được đau đớn hối hận.

Ba ngày ... “ A! Sẽ không phải chứ!! ” Xích Du không nhịn được kêu lên. Thì ... Thì ra em trai của y chính là tiểu khả ái Mặc Ngự.

“ Người biết!?! ” Tay của mỹ nam túm chặt lấy bả vai của gã, “ Nói! Em ấy rốt cuộc đang ở đâu?? Có phải là ... ”

Ai ai! Đau quá đi!! “ Vị thiếu hiệp này ... Cậu trước thu kiếm lại đã, rồi chúng ta thoải mái nói chuyện. ” Xích Du nở nụ cười mà gã tự nhận rằng nó thiện lương, đáng yêu nhất.

Nghe vậy, mỹ nam thu lợi kiếm đặt trên cổ gã lại, lưu loát tra vào vỏ, hơn nữa còn lùi lại cách gã hai bước.

“ Ha ha! Như vậy mới đúng chứ! Tôi nói cho cậu ... Em trai cậu, cậu ấy — ”

Phẩy quạt giấy che miệng, Xích Du xoay người nhanh chóng bắn một cổ hương khí về phía mỹ nam đang không hề phòng bị.

“ Nguy rồi!! ” Mỹ nam quá mức đắc ý dưới tình huống không kịp chuẩn bị, trúng chiêu của Xích Du.

Không bao lâu —— Mỹ nam hít vào quá nhiều hương khí, cơ thể dần hư nhược vô lực, ngã sấp xuống mặt đất không ngừng há miệng thống khổ hít thở.

“ Hê hê —— Đại mỹ nhân, cậu trúng xuân dược Chu Dục đắc ý nhất của tôi, trong một canh giờ nếu như không giao hoan giải độc với kẻ khác liền thất khiếu đổ máu mà chết, vậy nên —— ” Vì dùng quạt giấy che mũi ngăn cản hương khí, cặp mắt đào hoa của Xích Du mang vẻ cười thâm, nhẹ nhàng đi tới bên cạnh mỹ nam.

Nhìn mỹ nam mặt như hoa đào nằm thở dốc trên chiếc thảm tơ lụa thượng đẳng, Xích Du không nhịn được cảm thấy ngứa ngáy, gãi quỳ xuống cạnh mỹ nam.

“ Vậy nên tôi tới ăn cậu! ” Gã sung sướng vươn ma thủ vuốt lên cặp đùi trắng như ngọc lần đầu tiên gã thấy đã muốn xâm phạm, xúc cảm nôn nà mềm mại khiến Xích Du ngay lập tức muốn ăn sạch vật này.

“ Người đi chết đi!! Không ... Không được gọi ta là đại mỹ nhân!! ” Hai cánh tay đó sờ loạn trên thân thể của mình khiến mỹ nam không còn sức phản kháng xấu hổ, giận dữ liều mạng giãy dụa, miệng phát ra tiếng mắng chửi không hề có sức uy hiếp.

“ Hê hê! Đại mỹ nhân đừng thẹn thùng nữa! Cho tôi hôn cái nào!! ” Xích Du vội vã chu môi tiến sát tới gương mặt trắng nõn của mỹ nam.

“ Ai da!! ” Chính vào lúc Xích Du dựa sát vào trước mặt mỹ nam không lâu —— Xích Du hét lên một tiếng, lui về chỗ cách mỹ nam năm bước chân, nhưng mà bước cuối cùng lại bị chụp ếch ngã xuống, động tác khác hẳn với lúc vừa nãy tiếp cận mỹ nam.

“ Ha ha —— Ăn miếng trả miếng. ” Mỹ nam điềm nhiên đứng dậy, phủi đi tro bụi dính trên người.

Xong rồi!

Xích Du nhìn y đi tới gần mình, trong lòng thầm kêu lớn không ổn, ý nghĩ phải chạy trốn khỏi sơn động ngay lập tức tuôn ra, nhưng mà ... Thân thể của gã lại y như mỹ nam vừa rồi, lập tức cảm thấy mềm nhũn vô lực, cùng với dáng vẻ té ngã xấu xí trên mặt đất khiến gã không có cách nào tự mình đứng dậy.

Giống như mỹ nam nói: “ Ăn miếng trả miếng ”, Xích Du trúng phải Chu Dục chính gã thả trên người y.

5. Chương 5

“ Hừ! Với đạo hạnh tu hành mới mấy năm của con yêu nghiệt người thì chỉ có thể chạm vào cọng lông trên đùi của ta mà thôi. ” Khẽ phất mái tóc đen xõa ở trên lưng, đôi môi xinh đẹp của mỹ nam bắt đầu mĩa mai chế nhạo.

“ Người ... Người đồ đệ tiện, sao, sao người có thể lừa ta như vậy hả?? ” Hai chân của Xích Du đã hoàn toàn không thể cử động nổi, hai má gã đỏ bừng, nói lên trong cơ thể gã hiện tại đang có vô số ngọn lửa thiêu đốt, gã khó khăn thở dốc lại không hề sợ hãi lên án kẻ trước mắt.

Trời biết ta muốn chạm đâu phải chỉ có mỗi đùi người!!

Nhưng mà khi bị hạ Chu Dục, ngoại trừ đùi muốn được kẻ khác sờ ... Còn muốn cùng kẻ khác XX (.) ...

Hức hức ... Chẳng qua ta lại chính là kẻ muốn được sờ kia.

“ Hừ! Đám yêu nghiệt như các người, mười tên thì tới chín tên háo long dương, nếu không để trần đùi cho bọn người nếm thử vị ngon ngọt thì pháp sư trừ yêu như ta, kẻ dựa vào bọn người để kiếm cơm sao có thể dễ dàng tóm được các người!? ” Lạnh lùng nhìn người đang không thể động đậy trước mắt, nụ cười lạnh

của mỹ nam càng tăng thêm một phần nguy hiểm, “ Nhưng mà ... Lũ yêu nghiệt như các ngươi — Đều đáng chết, dám gọi ta là ‘Tiểu mỹ nhân’!!! ”

Kiếm — Lợi kiếm vừa rồi còn ở trong vỏ một lần nữa lộ ra kiếm quang lạnh giá.

“ Ta — Pháp sư trừ yêu kiên chí công không thụ, người yêu thương em trai nhất, tên gọi Lưu Ngân tiếng tăm vang dội, tuy mới chỉ nhược quán nhưng đã là mỹ thiếu niên trời sinh, hận nhất kẻ khác gọi ta là TIỂU – MỸ – NHÂN!!! ” Nắm chắc lợi kiếm, Lưu Ngân đi tới ngồi xổm xuống trước mặt mặt kẻ nọ, mũi kiếm tỏa hàn quang chỉ thẳng vào dưới cằm kẻ kia.

“ Ngươi nói! Ngươi vừa mới gọi ta mấy lần!? ” Lưu Ngân dùng mũi kiếm nâng khuôn mặt rũ xuống của Xích Du lên, để lộ một đôi mắt đào hoa nhiễm đầy nước mắt, gương mặt đỏ bừng diễm đam đáng yêu.

“ Người ta ... Người ta không có mà ... ” Cái miệng đỏ thắm chu lên, Xích Du bị thương ầm Ức dùng giọng điệu yếu ớt nói.

Ồi ... Trước mắt, gã chỉ có thể giả làm tiểu thụ đợi làm thịt, đây gọi là kẻ tử vệ đáng thương ...

Đành phải vừa bỏ ý muốn làm tiểu công, giả trang thành tiểu thụ tội nghiệp, biết đâu tên đang nổi điên trước mắt này — Không ... Chính xác phải gọi là ông anh tẩu hỏa nhập ma này có thể đại phát từ bi tha cho con trùng nhỏ gã một mạng.

Chẳng qua ... Ta vẫn không thích hợp làm tiểu thụ, lần sau vẫn có thể trở lại như trước ha ha!

Nhưng điều kiện quan trọng nhất là: Ta vẫn phải còn sống ...

Trùng mắt nhìn khuôn mặt ban nãy còn nở nụ cười *** đãng, giờ lại biến thành vẻ mặt so với chú cún lưu lạc bên đường còn đáng thương hơn, biến hóa nhanh chóng của Xích Du khiến Lưu Ngân ngây người.

“ Ngươi rõ ràng vừa mới nói là ‘Ha ha — Đại mỹ nhân, cậu trúng phải xuân dược Chu Dục đặc ý nhất của tôi ...’, ‘Hê hê! Đại mỹ nhân đừng thẹn thùng nữa! Cho tôi hôn cái nào!’ ”. Lưu Ngân ngây ngốc nói những lời y còn nhớ kỹ trong đầu ra.

Khuôn mặt kia ... Vì sao lại giống Mặc Ngữ như vậy.

6. Chương 6

“ Tôi ... Tôi ... ” Thật kinh khủng, trí nhớ của mỹ nam cũng quá ghê gớm mà, nhớ kỹ như thế! Xích Du thâm kêu không ổn, nhưng trong đầu gã lại lập tức nghĩ ra biện pháp đối phó.

Gã tự cắn lên đầu lưỡi của mình, sau đó đau đớn dùng nước mắt tự nhiên trong suốt của chính mình, vô cùng tương xứng phối hợp với khuôn mặt phơn phớt hồng vì Chu Dục, hơn nữa quạt giấy trong tay cũng bị biến thành khăn tay, gã sử dụng nước mắt cầu xin, chắc chắn bất cứ tiểu công nào cũng sẽ không thể chống đỡ nổi: “ Hức hức ... Vị đại nhân này, xin cậu thứ cho lỗi lầm này của tiểu nhân, cậu thả cho tôi một đường sống đi! Người ta ... Người ta nguyện làm trâu làm ngựa đền đáp cậu. ”

Xích Du dùng khăn tay lau nước mắt, bắt đầu bắt chước theo bộ dáng cầu xin gã nhìn thấy ở nha môn.

Tiếp tục trừng nhìn lê hoa mang lệ, đôi mắt đào hoa của Xích Du, Lưu Ngân thờ ơ nói: “ Trước tiên người nói em trai ta rốt cuộc còn sống hay đã chết? Người còn sống thì đang ở nơi nào? ”

“ Y ... Y còn sống, bị báo tinh mang tới yêu giới rồi. ” Liên quan tới chuyện sống chết, lúc này ai còn quản đạo nghĩa cái khỉ gì chứ?

“ Ngươi biết đi như thế nào? ”

“ Người ta ... Người ta biết ... Nhưng mà, nhưng mà người ta hiện tại đi không nổi. ” Chà chà ... Ta đây đúng là càng kêu người ta càng thuận miệng nha!

Nhưng mà ... Vì sao phía dưới của ta càng ngày càng nóng chứ ...

“ Người đưa ta đi! ”

“ A?? Không! Không được đâu — Yêu giới nghiêm cấm con người tiến vào, trừ phi là bầu bạn mới không hạn chế! ” Tâm quỳnh lên, Xích Du không hề giấu diếm nói hết toàn bộ.

“ Thật à? ” Nhíu mày, trong đôi mắt thanh lãnh của Lưu Ngân xuất hiện từng luồng quang mang tính toán nguy hiểm, chúng so với Xích Du lúc trước còn mạnh mẽ hơn nhiều.

Thảm rồi! Có phải họa từ trong miệng ta mà ra không? Xích Du nhìn Lưu Ngân chuyển mũi kiếm lên cán cổ của gã, trán không biết là bởi vì hỏa nhiệt hay vì sợ hãi mà toát ra từng giọt mồ hôi.

“ Người năm nay bao nhiêu tuổi? ” Vào lúc Xích Du đang thấp thỏm không yên, Lưu Ngân đột nhiên hỏi một câu chẳng liên quan chút nào.

“ Người ta ... Năm nay 215 tuổi rồi. ” Xích Du vẫn cố gắng dùng thể công người ta.

“ Ta hỏi tuổi loài người của người, không phải đạo hạnh. ”

“ Người ta ... Người ta mắc cỡ — ” Kieng —— Một tiếng sắc bén, mũi kiếm lập tức vạch lên một bên má của Xích Du.

“ Tuổi loài người là 16! ” Hic hic —— Tuổi loài người của người ta là bí mật đó! Nhưng kẻ thức thời mới là trang tuần kiệt.

Cùng tuổi với Mặc Ngữ ... Rất tốt! Tuổi trẻ cũng tương đối chặt chẽ hữu lực nha!! “ Cởi hết toàn bộ quần áo! ” Tuy đã bắt đầu nổi sắc tâm, nhưng khuôn mặt của Lưu Ngân vẫn lạnh lùng, không chút biến sắc như trước.

“ A?? Thân thể của tôi là để cho hôn phu tương lai của tôi xem!! ” Đến tận lúc này, Xích Du vẫn giả bộ thanh thuần như trước.

Kieng —— Lại một âm thanh sắc bén vang lên, Xích Du đã ăn một phát vào một bên má giờ lại ăn thêm phát nữa.

“ Tôi cởi! Tôi cởi!! ” Liền thấy Xích Du vốn yếu đuối nằm trên mặt đất, hai tay nhanh chóng tự cởi quần áo của chính mình, không bao lâu sau cứ thế toàn thân xích lô đối diện với Lưu Ngân.

Kẻ thức thời mới là trang tuần kiệt —— Là do tên đáng chết nào nói vậy!!

7. Chương 7

Xích Du cởi y phục xong, đùi kẹp chặt ngồi trên mặt đất, hai tay che hai tiểu hồng quả trước ngực mình lại, cố gắng khiến cho ba điểm không lộ ra.

Nhìn khuôn mặt đỏ bừng trước mắt càng thêm hồng thêu, thân thể của Xích Du cũng phỉm một màu hồng phấn nhàn nhạt, khuôn mặt của Lưu Ngân tuy vẫn lạnh lùng nhưng ánh mắt lại trở nên nóng cháy.

Nhìn cái gì mà nhìn! Xích Du quả thực chịu không nổi ánh mắt như vậy của y, như thể tựa hồ khiến được tính của Chu Dục phát tác càng nhanh, giữa hai đùi của y đã bắt đầu ngứa ngáy.

Hu hu ... Dưới tình huống này không thể bị ảnh hưởng được!

“ Đi lên giường. ” Thanh âm lạnh băng tiếp tục vang lên.

“ Cái gì?? Người ta, người ta không có sức để đi mà ... ” Thực sự bị công rồi, hu hu ... Kì thực nguyện vọng của ta chính là được làm công công đó. Nghĩ đến tiểu hoa cúc của mình sắp bị người ta đâm vào rút ra, Xích Du không nhịn được rút nước mắt vĩnh biệt nó.

Ha! Khóc liên càng giống!!

Lưu Ngân bắt giắc nở nụ cười thỏa mãn, sau đó miệng thì thầm niệm chú ngữ, dùng ngón tay vẽ ra một đường cong.

“ Oa! Mẹ ơi!!! ”

Xích Du đột nhiên cảm thấy chính mình bị người ta đập một phát, theo đường cong Lưu Ngân vẽ bay tới chiếc giường trong động.

“ Đau đau đau đau đau —— ” Gã dùng tư thế cực xấu té ngã trên giường, Xích Du không nhịn được thào chửi, chiếc giường này vậy mà lại cứng tới mức đụng đau gã.

Xích Du vĩnh mỹ đồn (mông đẹp) trên giường, thân thể thực sự yếu ớt đến mức không thể động đậy, tư thế mê người đối diện với Lưu Ngân ở phía sau, đành phải cam chịu dùng tiểu hoa cúc nhìn y.

Hu hu Một đời yêu quái anh danh, toàn bộ đều bị hủy trên tay của ta.

“ Thực xấu!! ” Kẻ bị tiểu cúc hoa hồng nhạt đáng yêu đối diện lại cảm thấy chướng mắt, đi tới bên giường, một tay nhẹ nhàng dùng sức điều chỉnh tư thế để người trên giường đối diện với mình.

Nhưng không ngờ Lưu Ngân lại nhìn thấy một khuôn mặt đầm đìa nước mũi: “ Người khóc cái gì?? ”

Còn chưa tiến vào đã khóc, nếu tiến vào rồi thì không phải sẽ kêu trời gọi đất sao!?

“ Hic hic! Người ta ... Người ta ở phía dưới mới bị đụng hic ... ” Đau đớn nói, tiếng khóc của Xích Du cũng nhiều thêm, ngón tay đồng thời chỉ tới chỗ bị đau bên dưới.

“ Hừ! Vĩnh cao như vậy trách sao không bị đụng! ” Nhìn xuống tiểu nha đầu (cái ... của em Xích Du) sừng đỏ lộ ra giữa hai chân kẹp chặt, Lưu Ngân hả hê cười lạnh, “ Bằng không ... Ta giúp người cắt đi là được! Ha ha! ”

“ Đừng! Đừng!! Tôi còn muốn giữ lại! Đại nhân tha mạng!! ” Sợ y thực sự cắt mất bảo bối của mình, Xích Du nhanh chóng co chân che bảo bối quan trọng vào giữa hai chân.

“ Ha ha ... Người muốn ta giữ nó lại cũng có thể, lại đây liếm của ta!! ” Một tay của Lưu Ngân kéo đầu của gã tới trước đùi của mình, giọng điệu hồ hững mà gian tà.

Hu hu ... Liếm?? “ Người ta không biết ... Chưa từng làm ... ” Nín khóc, Xích Du ngẩng đầu, dùng đôi mắt hoa đào đối diện với khuôn mặt lạnh lùng kia, tư thế cơ thể theo đó chuyển thành dáng vẻ quỳ xuống.

“ Không biết thì học! ” Kéo sát mặt Xích Du vào gần hạ thân của mình, kiểm tra tay chuyển qua nộn nha hơi vĩnh giữa hai đùi, “ Bằng không ... Ta liền cắt rụng vật nhỏ này!! ”

“ Đừng ... Đại nhân tôi làm ngay đây!! ” Hức! Kẻ thiện bị kẻ ác khi, kẻ chịu bị kẻ công công.

Cái miệng nhỏ đỏ thắm mở ra, Xích Du chậm chậm tiến vào gần nơi tỏa ra độ nóng và mùi vị đặc biệt.

Cái mũi thẳng trước tiên chạm vào nơi nguồn nhiệt lộ ra, sau đó gã dọc theo nơi này chuyển động lên trên, lại chạm vào một nút thắt.

Cái miệng mở ra bắt đầu kéo nút thắt nọ, đây là kĩ xảo ngày nào đó Xích Du tới kĩ viện lén học trộm được, chỉ là đó vốn là kĩ xảo được dùng trên người tiểu thụ ...

8. Chương 8

Nút thắt có chút chặt khiến Xích Du tốn không ít thời gian ... Tới khi gã thành công cởi được nó ... Quần trong đã sớm bị nước bọt của gã làm ướt không ít, nhưng chủ nhân của gã lại chẳng phản ứng chút nào.

“ Kĩ xảo thật tệ hại! Lại nói ... Ta không chỉ hoàn toàn không hưng phấn mà còn chẳng có cảm xúc gì hết. ”
Quả nhiên Lưu Ngân bắt đầu phàn nàn.

Hu hu ... Người ta là lần đầu mà ...

Nhưng mà vì sao bên dưới một khuôn mặt của tiểu thụ lại có điều kiện của tiểu công cơ chứ??

Bất đắc dĩ vươn cái lưỡi hồng ra, Xích Du e lệ liếm lên nhiệt căn cực đại kia, hai tay duỗi ra nắm lấy căn bộ cực lớn.

Chiếc lưỡi hồng từ phía trước tiền đoạn của nhiệt căn trượt vào giữa, sau đó lại trượt đến căn bộ, tiếp đó từ đầu quay lại một lượt ... Cho đến tận khi nhiệt căn cương lên sau đó rải đầy những gân xanh phẫn khích.

“ Làm rất tốt! Nào ... Ngậm nó vào. ”

Nghe lời hàm chứa nhiệt căn đã cương cứng kia vào trong miệng, tuy vật cực đại của y làm Xích Du cảm thấy khó chịu, nhưng vì lo lắng cho bảo bối của chính mình, gã vẫn cố nén cảm giác khó chịu bắt đầu động tác phun ra nuốt vào.

Không bao lâu sau ... Nước bọt của gã đã trải đầy khiến thứ cực đại kia càng cương cứng, hơn nữa đỉnh khẩu còn bắt đầu tiết ra thể dịch, đến cả động tác hàm dục của Xích Du cũng bị chiếc lưỡi hồng lôi cuốn.

Xích Du hiển nhiên càng làm càng quen tay, vẻ mặt trầm mê chẳng chút nào giống với bị uy hiếp.

Quả nhiên ... Là tiểu thụ trời sinh!

Mà Lưu Ngân hưởng thụ sự phục vụ bắt đầu bắt giác thấp giọng rên rỉ.

Xích Du càng cố gắng liếm dục, thứ kia càng trở nên cương cứng nóng bỏng, chiếc lưỡi hồng men theo đâm trạc vào chỗ lõm nơi đỉnh khẩu.

Đột nhiên, thứ kia rung động kịch liệt —— Một dòng dịch thể nồng đậm phun trào, toàn bộ bất ngờ chui sạch vào trong bụng của Xích Du.

Cái gì?? Ta ... Ta ... Vậy mà ——

Cực kì kinh hãi, Xích Du rời khỏi nơi vừa phát tiết hết thể dịch, nét mặt hoảng hốt.

“ Kĩ xảo của ngươi rất tốt. ” Giống như khen món ăn rất ngon, Lưu Ngân vẫn lãnh đạm như trước.

Nhìn đôi mắt hoa đào phấp phới, bên miệng còn lưu lại sợi tơ màu trắng bạc của Xích Du, Lưu Ngân cười lạnh.

Sau đó ... Ánh mắt của y hướng xuống phía dưới, dừng lại.

Theo ánh mắt của y nhìn xuống hai chân đang quỳ của mình, Xích Du biết thứ gì đã thu hút ánh mắt của y.

Hu hu ... Người ta ... Người ta vậy mà ... Cũng tiết rồi.

Hơn nữa còn chẳng hay biết tí nào ... Hu hu ... Mặt mũi đàn ông của ta, hức!!

Nhìn chồi non ướt đẫm, Lưu Ngân bắt đầu ha ha cười.

Mẹ ơi!! Y nhất định là lại có ý tưởng xấu xa gì rồi.

Chẳng biết tại sao Xích Du lại biết y muốn làm chuyện cực kì tồi tệ nào đó với gã.

Tuy nhiên ... Gã vừa nuốt thứ kia của người khác đã là chuyện cực kì tồi tệ rồi.

Chỉ thấy Lưu Ngân lấy thứ gì đó từ ngực ra, một thứ có hình dáng tương tự với thứ cương cứng gã vừa ngậm trong miệng, ở phía đuôi căn bộ cứng rắn nối liền với một chiếc kim hoàn.

Mẹ ơi!! Không thể nào ... Nhìn thấy thứ ở trên tay Lưu Ngân, Xích Du hoảng hốt nhú mi.

Nếu có thể trốn, gã thật sự muốn trốn đó ... Hu hu ...

9. Chương 9

“ Nằm sắp xuống, nâng mông lên. ” Y không cho gã phản kháng, bắt Xích Du phải ngoan ngoãn làm theo những gì y nói.

“ Cậu đừng hăng hái như vậy ... Không huấn luyện là không được đâu. ”

Đặt vật thô to giống như thứ của mình ở giữa cái mông kia, Lưu Ngân xấu xa cười cầm giả nam thân nhét toàn bộ vào trong.

“ A a! Đau quá!! ” Đáng ghét — Lần đầu tiên của người ta đã dùng thứ to như vậy, bảo người ta làm sao chịu nổi.

Đau quá ... Đau quá ...

Giả nam thân tách vách thịt ra khiến Xích Du cảm thấy vừa tê dại lại vừa nóng đau.

“ Hừ! Người rõ ràng là bị thống rất thoải mái, nhìn xem — Nơi này của người thích đến mức vĩnh cao tới như vậy này! ” Nhét giả nam thân vào phía sau của Xích Du, Lưu Ngân xỏ kim hoàn vào chồi non vĩnh cao phía trước của gã, thứ nhỏ hẹp kia vừa vặn khít với gốc chồi non.

“ Hu hu! Đại nhân ... Đừng như vậy, tha cho người ta không được sao?? ” Phía trước bởi vì bị bó mà phát đau, phía sau lại bởi bị tách mở mà đau đớn, Xích Du xoay người ngồi trên giường không chịu nổi cầu xin.

Nhưng mà kẻ vừa làm gì đó kia lại tỏ vẻ thờ ơ, chỉnh chỉnh y phục của bản thân.

“ Đại nhân, xin cậu đó!! ” Đôi mắt hoa đào bắt đầu tuôn dòng lệ trong suốt, lần này Xích Du thực sự thật tâm cầu xin người nọ, nhưng ... Có vẻ như y lại là một đại nhân thích nghe cầu xin.

“ Người đưa ta tới yêu giới tìm em trai ta, ta tự nhiên sẽ tháo nó ra. ” Lưu Ngân dùng khuôn mặt lạnh lùng nói ra mục đích ban đầu của y.

“ Hu hu ... Được! Được! ” Nhưng nói như vậy ... Không phải là trước khi tới yêu giới ta đều phải mang thứ đồ quý giá này à, quên đi!! Cùng lắm thì nửa đường ta sẽ bỏ trốn hừ!

“ Phía trên có chú ngữ của ta, chỉ có ta mới có thể cởi. ”

“ Cái gì!?? ” Thật là đáng ghét, đáng ghét mà!! Ý tưởng vừa nảy sinh trong đầu Xích Du cứ thế đi tong luôn. “ Nhưng ... Nhưng Chu Dục còn chưa được giải ... Tôi ... Tôi không tới được yêu giới. ”

Hừ ... Muốn giải Chu Dục là phải giao hoan với người ta mới được, lần này xem người làm thế nào!!

— ... Không đúng ... Đây không phải là bảo y phải thương ta sao!?!?

Phát hiện bản thân lỡ miệng, Xích Du tức đến muốn dậm chân nhưng lại bị thứ kia vướng ở trong người không thể loạn động.

10. Chương 10

“ Người không phải thích được lưu dục trong người à? Dục này không được giải nhưng sau khi cao trào sẽ tạm thời vô sự, nhưng ba ngày sau ... Dục tính phát tác ... Nếu tiếp tục cao trào thì sẽ hoãn tiếp được ba ngày, cho tới khi nào thân thể trống rỗng ... Thực sự bị người ta đâm mới hết. ” Lời nói cực kì trắng trợn nhưng khuôn mặt Lưu Ngân vẫn lạnh lùng lãnh đạm như trước. “ Chẳng lẽ ... Những điều này người không biết à? Ta quyết định sẽ cho người cao trào ba ngày một lần, huấn luyện người ... Cho người thể hội khoái cảm cùng cực!! ”

Ôi ôi ôi ... Ta tựa hồ có thể nghe được tiếng cười gian xảo của y. “ Vâng ... Tôi, tôi biết rồi hu hu — ”

Đáng ghét! Vì sao trước đây ta lại muốn ăn kẻ này cơ chứ.

Kẻ này quả đúng là ác quỷ mà oa oa ——

“ Ta không phải là quỷ! Chỉ là một pháp sư trừ yêu. ” Lưu Ngân tiếp tục đáp lại lời nói trong lòng của Xích Du. “ Mặc y phục vào, chúng ta lập tức xuất phát. ”

“ Hu hu —— Vâng, đại nhân ... ” Rầu rĩ đi tới đóng quần áo vừa mới cởi ra ban nãy, vì còn chưa đồ, Xích Du chậm chậm mặc quần áo.

Kì quái ... Vì sao y hiểu rõ được tính của Chu Dục như vậy nhỉ?? Đến cả ta còn chưa từng thí nghiệm qua như vậy ... Vừa mặc quần áo, Xích Du vừa hoài nghi.

“ Gọi ta là đại nhân được rồi, người sau này cứ gọi ta như vậy! Bằng không ... ” Lưu Ngân đứng ở bên cạnh nhìn Xích Du ỉu xìu chậm rì mặc quần áo, thỏa mãn nói.

Quả nhiên ... Chỉ số thông minh của yêu quái có liên quan tới đạo hạnh.

Lại nói ... Đạo hạnh hai trăm năm lại chỉ có vẻ ngoài hơn mười tuổi ... Xem ra, đồ ngốc này đúng là tư chất có vấn đề.

“ Tuân lệnh ... Đại nhân!! ” Xích Du cúi đầu hít hít nước mũi, bĩu môi đành phải tuân theo.

Ai ... Vì sao ta lại lựa chọn như vậy, lựa chọn một mỹ nam tâm địa xấu xa hic ...

Tới yêu giới, xem người còn có thể kiêu ngạo như vậy không, hừ.

Lưu Ngân bên cạnh nhìn thân thể trắng nõn tinh tế đang bận rộn mặc y phục trước mắt, tựa như đọc được suy nghĩ của Xích Du, trên mặt y ... Xuất hiện một nụ cười mỉm mỉa mai hoặc.

Hoàn

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/con-ret-tinh-va-vu-su-dai-nhan>